

nær Fremtid, thi dels fastsætter jo selve det foreliggende Lovforslag, at, naar en saadan Revision har fundet Sted, træde de her foreslaaede Bestemmelser ud af Kraft — altsaa falder jo den Betænkelse til Forben — og dels maa jeg paa den anden Side dog rigtignok bemærke, at, naar vi have set i de forløbne Aar, hvormange vigtige Forslag af denne Bestaffenhed der er blevet liggende i Papirskurven uden at blive til Noget, forekommer det mig, at selv om den høitærede Minister har en nok saa god Lillid til Forslaget om Søværnets Ordning, skylber han dog Sagens store Vigtighed ikke ubetinget at stole derpaa, men træffe andre Forholdsregler, hvad denne Sag angaar. Det er altsaa ikke deri, mine Betæneligheder ligger. Den Betænkelse, jeg har, er, at, medens det erkendes fra den høitærede Ministers Side, hvor nødvendigt det er under hele den nyere Ubvikling af Søværnet at have forøget de dygtige Kræfter i Marinen, og Lovforslaget her jo tilfigter at gjøre det i den nederste Ende af Officerskorpset, kan jeg ikke negte, at det forekommer mig at være fuldt saa vigtigt at sætte en Stopper for den Nedslagning, som finder Sted blandt de ældre routinerede og dygtige Officerer, foranlediget ved Aldersgrændsen. Jeg tilstaar, at det har gjort mig ondt at høre, at disse Bestemmelser om en Aldersgrændse — jeg har endnu ikke set Lovforslaget — om end i en forandret Skikkelse, dog tilbøds endnu skulle bibeholdes. Jeg er ikke i Stand til at se noget Fornuftigt til Grund for disse Bestemmelser om Aldersgrændsen; jeg kan se visse personlige Hensyn, som den høitærede Minister talte om, for at staae de yngre Officerer Avancement og Lignende, men jeg er sandelig ikke i Stand til at se, at Tjenestens Aar fremmes derved. Naar vi se hen til, at nu, netop i de nærmeste Aar, naaer Aldersgrændsen den Klasse af Officerer, som under den første Krig og i deres tidligste Ungdom havde Leilighed til at samle Erfaring paa selve Krigsskuepladsen og Udskillige af dem til særlig at udmærke sig, saa at de med fuld Høie regnes blandt Marinens bedste Kræfter, og naar vi dernæst tage Officerslisten og se, at der blandt dem, der staa for Rur til at afgaa paa Grund af Aldersgrændsen, findes Mænd, af hvem Marinen særlig kan være stolt, fordi de maa være en Pryd for enhver Marine, Mænd, der have europæisk Anerkjendelse som udmærkede Marineofficerer, og som staa i deres fulde Manddomskraft, saa kan jeg ikke negte, at Ens Høielse ligesom oprøres ved, at disse Mænd skulle slaas ihjel for Marinen for en saa urimelig Bestemmelses Skyld, som jeg anser Bestemmelsen om Aldersgrændsen for at være. Jeg vilde ønske, at den høitærede Minister vilde søge at hjælpe lidt paa dette Forhold; thi det maa jeg virkelig sige, at selv om enkelte Officerer af den Art ikke kunne udfylde Kadrene, saaledes som Lieutenanterne kunne det, saa tror jeg virkelig, at

de intelligente Kræfter, der tilføres Marinen igjennem saadanne i Erfaringens Skole prøvede Mænd, der igjennem Erfaringen have godtgjort, at de ere udmærket dygtige Officerer, ere meget større end de, der tilføres Marinen igjennem et helt Dusin Lieutenanter. Derfor vilde jeg for mit Vedkommende være meget taknemlig, dersom der blev gjort Skridt for at frelse nogle af disse Marinens fortjente Officerer, thi jeg vilde anse det for et stort Tab for den danske Marine, om den skulde komme af med nogle af de Officerer, der staa allerførst for Rur til at gaa af. Det forekommer mig, at der i saa Henseende er en Veie at gaa, som ikke ligger saa langt borte. Den høitærede Minister har nemlig berørt i Bemærkningerne til det nu omhandlede Lovforslag, at Søminevæsenet jo tager en Del af Flaadens Officerer. Dengang, den nuværende Søværnsordning blev vedtagen, havde vi ikke Søminevæsenet, og som Følge deraf var jo det Antal Officerer, som dengang blev normeret, tænkt anvendt til andre Formaal, og Søminevæsenet var i alt Fald et ikke derhen hørende Terrain. Nu er der ved Søminevæsenet, saa vidt jeg veed, engageret en Kommandør, en Kapitain og tre Premierlieutenanter. Da disse Folk ubetinget anvendes udenfor det Omraade, der ved den bestaaende Søværnsordning var tiltænkt Officerskorpset i Marinen, synes det mig at ligge nær, at Marinen suppleres idetmindste med et dertil svarende Antal af fem Officerer, hvorved der altsaa vil kunne spares et Par af hine Mænd, ligesom man ogsaa vil kunne erholde fem Lieutenantspladser disponible. Jeg vil bede den høitærede Minister tænke paa denne Sag. Jeg kan ikke negte, at jeg ved tilfældig at komme til at se Officerslisten igjennem, navnlig Aldersrækken for de Officerer, som i dette Dieblis findes i Officerskorpset, er kommen til at støde paa Navne paa Mænd, som jeg aldrig i mit Liv havde troet, at nogen Lovbestemmelse kunde tvinge ud af Marinen, Mænd, som ere i deres bedste Manddomskraft, og som endnu ere, jeg kan gjerne sige, en Pryd for Marinen, og jeg kan derfor ikke negte, at jeg ikke rigtig kan berolige mig ved, at der ikke i det nærværende Dieblis er foresøgt at gjøre Noget for at raade Bod i saa Henseende.

Formanden (Krabbe): Det berørte Forhold er vel beslægtet med den foreliggende Sag, men ligger dog udenfor den, og jeg skulde derfor ønske, at Forhandlingen ikke blev ført ind derpaa.

Berg; Den Forundring over Forholdene ved Aldersgrændsen, som det erede Medlem (Sagd) fremsatte, forekommer mig at være for saavidt temmelig malplaceret, som jo Bestemmelsen af Aldersgrændsen beror paa en Lov, der nu allerede er 11—12 Aar gammel. Med Hen-